Sochy v dešti - Mayer, Jaromír

Spolu: Snad znáš ten divný pár,
ona jak nevěsta a on tak stár,
pro její smích
kdysi píšťalku zdvih,
píseň lásky jí hrál
a teď tu pláčou v dešti dál.

Proč ten Faun má v očích pláč,
vždyť je to jen kámen, tak řekněte nač pláče ten bloud,
že se nemůže hnout,
že se zamiloval
a tak tu pláčou v dešti dál.

Jaromír: Ona plášť věčně svléká,
což nikdy, nikdy se jí nezdaří.
Eva: A Faun sní o té dámě
jak nabídne jí rámě
a osuší jí slzy ze tváří.

Spolu: Ten Faun a ta Athéne,
jak možno srdce vložit do kamene
a kdo asi moh
vložit cit do těch soch,
kdo to duši jim dal,
že ti dva pláčou v dešti dál,
že ti dva pláčou v dešti dál,
že ti dva pláčou v dešti dál.